

Centre autonomista de les Illes

El passat mes de maig, els presidents de la Lliga Regionalista, Jaume Font, i del partit nacionalista Convergència per les Illes, Josep Melià, anunciaren que iniciaven les converses per mirar d'arribar a un acord de fusió en un sol partit. Ningú no va dubtar, a Palma, que es podia donar per descomptat l'acord. El fet que totes dues siguin formacions extraparlamentàries –cadascuna va obtenir poc més d'un 3% a les eleccions autonòmiques de 2011, quan el tall per a entrar en la distribució d'escons és del 5%– les obligava a unir esforços. Seguint cada una pel seu costat era tant com anar, amb absoluta certesa, a la desaparició per tal com no obtindrien representació autonòmica el 2015. Dimecres de la setmana passada, Font i Melià compareixien davant dels mitjans de comunicació per anunciar, somrients, l'acord “després d'aquests mesos de negociacions”.

El nou partit. La nova formació encara no té nom. De fet, Font i Melià avançaren poques coses perquè, com és lògic, tot queda pendent del que decideixi el futur congrés constituent. Tot i així, hi ha dos punts que sí que quedaren clars.

El primer és que ja des del mes de maig era evident –si més no per als periodistes que segueixen l'activitat política illenca– que Font seria el líder de la futura formació. Per tant, no ha estat cap sorpresa que sigui el president de la comissió gestora que ha de conduir el procés cap a la concreció del nou projecte. Tothom dona per fet que es presentarà a la presidència en el congrés constituent, i que l'obtindrà. Font abandonà el PP a començament de 2011, quan el president del partit, José Ramón Bauzá, no el volgué de número u de la candidatura al Consell. Aleshores fundà la Lliga Regionalista, amb la qual es presentà a les urnes autonòmiques. Només assolí una mica més del 3% dels vots. Melià serà el vice-president de la gestora. Va ser president d'Unió Mallorquina i fou qui

Les direccions de la Lliga Regionalista i de Convergència per les Illes acorden fusionar ambdós partits en un de sol.

El cost d'un escó

El centre autonomista intentarà obtenir un escó al Parlament el 2015. Un repte gens fàcil. La llei electoral de les Illes posa un tall del 5% a cada circumscripció –la respectiva illa– com el mínim perquè les candidatures entrin en la distribució d'escons. Per sota del 5% dels vots, en queda fora. El fet que Formentera triï només un escó, Eivissa dotze i Menorca tretze fa que a una opció diferent de les que ja tenen representació li sigui gairebé impossible obtenir escó en aquestes circumscripcions, perquè són massa petites. L'única illa-circumscripció on hi ha lloc, si més no teòric, perquè entri una nova formació és Mallorca, on hi ha 33 seients per ocupar al Parlament. En aquests moments se'ls reparteixen el PP (19), el PSOE (10) i PSM/Iniciativa Verda/Entensa (4). En les tres últimes eleccions autonòmiques (2011, 2007 i 2003) el nombre de vots vàlids emesos a candidatures per Mallorca ha estat al voltant dels 340.000 de mínim i, com a màxim, 350.000. És un nombre molt estable. El 5% d'aquestes xifres se situa, doncs, aproximadament entre els 17.000 i 18.000 sufragis. Aquest és el llindar que suposarà per al centre autonomista la diferència entre obtenir escó i ser present a la vida política balear o quedar-ne fora i aleshores, amb tota probabilitat, esvair-se.

la féu desaparèixer per fundar Convergència per les Illes, al capdavant de la qual es presentà com a número u de la llista autonòmica a les eleccions de 2011 per Mallorca, sense aconseguir representació.

L'altre punt que queda clar és que el nou partit no serà ni regionalista ni nacionalista sinó que es definirà com de “centre autonomista”. Malgrat que tant Font com Melià sempre han dit que no volien entrar en discussions sobre el nom que finalment es donés a la nova oferta política, el fet cert és que se l'han ben pensat. Perquè l'objectiu era trobar-ne un que no espantés a cap votant potencial. Autonomista és una definició que qualsevol pot assumir.

A més, és la que encabeix els eixos fonamentals polítics que el projecte tindrà, segons explicaren els dos líders: aposta per l'enfortiment de l'autogovern balear, defensa de l'Estatut d'Autonomia, rebuig a intents de recentralització de l'estat, aferrissada defensa del català, àmbit d'actuació balear... A banda, es declararà de “centre”, això és, segons Font i Melià: una opció “moderada”, “no dogmàtica”, “oberta” i que aspirarà a “equilibrar” els “desequilibris” de l'acció política bipartidista i que, alhora, aspira “a ser una alternativa al PP i al PSOE”.

A partir d'ara, la comissió gestora tindrà sis mesos per a concretar tots els aspectes que calguin per a poder convocar un congrés constituent a començament de la pròxima primavera o, si tot anés rodat, a final d'hivern. La idea és que aleshores ja pugui començar a funcionar el nou partit amb la normalitat pròpia d'una formació escassa de recursos per mor de ser extraparlamentària. Malgrat aquesta condició, però, no es pot obviar que el ressò mediàtic que té el projecte és

Els fins fa poc presidents de la Lliga Regionalista, Jaime Font, i Convergència per les Illes, Josep Melià.

molt ampli, la qual cosa li assegura una presència en els mitjans molt per sobre del que tenen formacions de les seves característiques, és a dir, també sense representació, com és ara ERC o EU.

Problemes. Un dels objectius fonamentals d'aquesta nou projecte polític illenc és intentar sumar-hi les agrupacions polítiques independents locals que existeixen a Mallorca, així com nous projectes insulars de Menorca i Eivissa. L'extensió de l'operació a les altres illes és un objectiu que per a Font i Melià resulta "inexcusable" i "essencial". Volen ser una formació d'àmbit balear.

Respecte a l'altre objectiu territorial, els dos líders s'afanyaren a afirmar que la nova formació naixerà "amb

cinc batlles i setanta-cinc regidors", a més "del 7% dels vots". Una força que sortiria de sumar aritmèticament el nombre de representants locals i els percentatges de vot que tingueren Lliga i Convergència el 2011. No obstant, no serà tan fàcil. Algunes importants agrupacions dels dos partits ja han manifestat reserves i no participen –si més no de moment– de la fusió. És el cas de la formació local de Campos, que s'alià amb la Lliga el 2011. A Pollença, Muro, ses Salines i Santanyí també s'han produït divergències entre els grups locals de cada partit. Per un altre cantó, algunes de les més importants agrupacions independents –com les de Santa Margalida i l'Agrupació Liberal de Manacor– s'han desentès del procés engegat per Font i Melià. Per copsar la importància d'aquest problema, basta veure que la Lliga obtingué el 30% de tot el seu vot autonòmic als set municipis citats, mentre que Convergència hi recollí més del 25% de la seva bossa total de sufragis al Parlament.

Per una altra banda, que Font i Melià posin l'addició dels resultats obtinguts

per separat el 2011 per ambdós partits com a base electoral a partir de la qual començarà a funcionar el nou partit no és real. Com és prou conegut, en operacions d'aquesta mena no es poden fer simples sumes aritmètiques perquè sempre hi ha elements ideològics, polítics, inclús personals, que provoquen pèrdues de vot amb relació al que per separat obtingueren cada formació. Com a exemple, quan el PSM s'alià amb EU, ERC i Verds per anar junts a les eleccions de 2007, la formació resultant, el Bloc, perdé –amb relació als vots obtinguts per separat en els comicis de 2003– quasi una tercera part de sufragis, per aquest motiu. En el cas de Lliga més Convergència sumaren l'any passat 24.207 sufragis. Una derama com la patida pel Bloc deixaria la nova formació fora del Parlament –vegeu el requadre–; és un mer càlcul teòric, però serveix per a entendre el repte que té per endavant la formació de centre autonomista que naix ara a les Illes.

Miquel Payeras

D'aquí a sis mesos se celebrarà el congrés constituent